

LBRIS

We know
books

Marius Gabriel Cioroiu

Los Griffins 2021

EX PONTO

Constanta - 2021

Contenido

Prefacio.....	7
Capítulo I	
2021-Montaña rusa	8
Capítulo II	
El taxi	14
Capítulo III	
Ciudad Ferroviaria	20
Capítulo IV	
El androide	26
Capítulo V	
La locomotora	32
Capítulo VI	
El vuzlo	39
Capítulo VII	
El café.....	46
Capítulo VIII	
La boda	52
Capítulo IX	
La isla	59
Capítulo X	
Ferry.....	66

Cuprins

Capitolul I.....	8
2021-Montagne russe.....	8
Capitolul II.....	14
Taxi.....	14
Capitolul III.....	20
Orasul feroviar.....	20
Capitolul IV.....	26
Androidul.....	26
Capitolul V.....	32
Locomotiva.....	32
Capitolul VI.....	39
Zborul.....	39
Capitolul VII.....	46
Cafengaua.....	46
Capitolul VIII.....	52
Nunta.....	52
Capitolul IX.....	59
Insula.....	59
Capitolul X.....	66
Ferry.....	66

CAPÍTULO I

2021-Montaña rusa

– ¡Entradas al control, niños! ¡Y poneros las máscaras, por favor!

– Elvin, ¿dónde estamos? ¿Y por qué tenemos que ponernos las máscaras? dijo Cáster confundido, apretando la muñeca de su hermano.

De repente, desde atrás, se escucha la voz apagada de un mendigo:

– ¡El resto de dinero y las entradas, chicos, os cayeron al suelo! —dijo el mendigo, dándole al chico un ligero golpe en el hombro.

Cáster miró con temor hacia atrás y miró por un momento a los ojos del mendigo, como para agradecerle. Luego se inclinó hasta la punta de los pies, de donde tomó los dos pequeños billetes doblados y los 20 \$ restantes.

– ¡Que chulo!” El Parque Lakemont de Pensilvania.

CAPITOLUL I

2021-Montagne ruse

– Biletele la control, copii! Și să vă puneți măștile, vă rog!

– Elvin, unde suntem? Și de ce trebuie să ne punem măștile pe față? spuse Caster confuz, strângându-și fratele de încheietura mâinii.

Deodată, din spate, se aude vocea înfundată a unui cerșetor :

– Restul și biletele, copii, v-au căzut pe jos! spuse cerșetorul, bătându-l ușor pe umăr pe băiat.

Caster își întoarse privirea temător și se uită pentru o clipă în ochii cerșetorului, vrând parcă să-i mulțumească. Apoi în jos, către vârful picioarelor sale, de unde ridică cele 2 bilete mici, împăturite și restul de 20 de dolari.

– Măi să fie! Parcul Lakemont, Pennsylvania! Bilete pentru Leap-the-Dips, cel mai vechi roller coaster din

Entradas para Leap-the-Dips, la montaña rusa más antigua del mundo. ¡Guau!

– Elvin, ¿miraste más de cerca a los ojos de ese hombre? Un pilar de fe y bondad, quería agradecerle por su gesto, pero de repente desapareció entre la multitud. Habría jurado que era Papa-Moscas, según se veía.

– Cáster, la primera parada en la Máquina del Tiempo, el parque de atracciones, en busca de adrenalina! Aquí ya no importa nuestra edad en el carné de identidad, es un número sin importancia. ¡Y nuestra historia continúa!

– Elvin, así es, ningún sueño está prohibido, pero para que la historia continúe, mi estómago exige comida y mis pies descanso. Rápido, tomemos nuestros asientos en las entradas. El tren tiene que salir en cualquier momento.

– ¡Estamos en el mundo de la velocidad y del aire fuerte, de cabeza! ¡Cinturones de seguridad!

– ¿De verdad, Cáster? ¿Eso es lo que llamas velocidad, en solo 3 minutos, con solo 10 MPH? Si no lo sabías, este tren tradicional tiene traviesas de madera y conserva el antiguo encanto de antaño.

– ¡Elvin, mira! En el reverso de las entradas, está escrita una dirección. ¿Qué es eso? ¿Será por nosotros?

Cáster ni siquiera tuvo la oportunidad de terminar lo que tenía que decir, cuando el tren comenzó a ganar velocidad y acelerarse, junto con los otros buscadores de emociones.

– ¡Elvin, mi corazón empieza a latir fuerte! Estamos en la primera pendiente, justo arriba, pero el tren dejó de

lume! Wow!

– Elvin, tu te-ai uitat mai atent în ochii omului acela? Un stâlp de credință și bunătate, am vrut să-i mulțumesc pentru gestul lui, dar a dispărut subit în mulțime. Aș fi jurat că-i Gură Cască, la cum arăta.

– Caster, prima oprire din Mașina Timpului, parcul de distracții, în căutare de adrenalină! Aici, vârsta noastră din buletin nu mai contează, e un număr fără importanță. Și povestea noastră merge mai departe!

– Elvin, așa este, nici un vis nu este interzis, dar ca povestea să meargă mai departe, stomacul meu cere mâncare și picioarele mele odihnă. Repede, să ne ocupăm locurile de pe bilete. Trenulețul trebuie să plece dintr-un moment în altul.

– Suntem în lumea vitezei și a aerului tare, cu capul în jos! Centurile de siguranță!

– Serios, Caster? Asta numești tu viteză, în doar 3 minute, cu doar 10 MPH? Dacă nu știai, trenulețul acesta tradițional are traversele de lemn și păstrează farmecul vechi al vremurilor de altădată.

– Elvin, privește! Pe spatele biletelor, este trecută o adresă! Ce mai e și asta? O fi pentru noi?

Nici nu apucă bine Caster să termine ce avea de spus, că trenulețul începu a o lua din loc și a prinde viteză, împreună cu ceilalți amatori de senzații tari.

– Elvin, inima începe să-mi bată tare! Suntem pe prima pantă, tocmai în vârf, dar trenulețul s-a oprit din urcat. Ce se întâmplă?

ir cuesta arriba. ¿Qué está pasando?

– Cáster, idespegamos! Cierra la boca y los ojos, no dejes entrar a las moscas, dijo Elvin, riendo a carcajadas.

– Elvin, siento mi estómago en mi garganta, ahora realmente no hace falta que te burles de los problemas, dijo el muchacho asustado, cuidándose de no caer.

– ¡Uraaaa, por fin estamos volando! dijo Elvin felizmente, con sus manos levantadas hacia el cielo.

– Mis manos están entumecidas y sudorosas de miedo, estoy mareado y quiero bajar, añadió Cáster, asustado. ¡Este tren es como un trineo enloquecido, sin frenos!

¡ZBANG! ¡BUM! ZBANG! Otras 2 curvas, con aceleraciones y frenadas bruscas, y de nuevo pendientes, una tras otra, hasta acercarse a la estación.

– Elvin, mira la estación, ¡qué rápido llegamos en el lugar de donde partimos! La ruta era tan corta que ni siquiera tuve tiempo de quejarme bastante.

– Vamos, no estuvo tan mal, al contrario, inos divertimos mucho! ¿Verdad, Cáster? ¿A mí me gustaría un turno más, qué dices?

– ¡Digo que conmigo seguro no, Elvin! ¡Eso es suficiente para mí hoy! Mira, vámonos a la tienda de algodón de azúcar, está lleno de niños y además de eso, estoy empezando a tener hambre.

– ¡Qué gran idea, con este dinero comeremos dulces todo el día!

– ¡Elvin, te lo vuelvo a preguntar! ¿Miraste más de

– Caster, decolăm! Închide gura și ochii să nu-ți intre muștele, spuse Elvin răsând în hohote, cu gura până la urechi.

– Elvin, simt stomacul în gât, acum chiar nu este nevoie să faci haz de necaz! zise băiatul înfricoșat, ținându-se bine să nu cadă.

– Uraaaa, în sfârșit, zburăm! spuse Elvin fericit, cu mâinile ridicate spre cer.

– Mi-au amortit și transpirat mâinile de frică, amețesc și vreau să cobor! adăugă Caster speriat. Trenulețul acesta este ca o sanie ce gonește nebună, fără frâne!

ZBANG! BUM! ZBANG! Alte 2 curbe, cu accelerări și frâne bruște, și iarăși pante, una după alta, până aproape de stație.

– Elvin, uite stația, ce repede am ajuns de unde am plecat! Așa de scurt a fost traseul, că nici n-am avut timp să mă plang mai mult!

– Hai că n-a fost atât de rău, ba din contra, chiar ne-am distrat! Nu-i așa, Caster? Eu m-aș mai da o tură, ce zici?

– Eu zic să nu te bazezi pe mine, Elvin! Mie-mi ajunge pentru astăzi! Uite, să mergem la standul cu vată de zahăr, e plin de copii acolo. Și în plus de aceasta, începe să mă roadă stomacul de foame!

– Ce idee grozavă, de banii aceștia vom mânca dulciuri toată ziua!

– Elvin, te întreb din nou! Te-ai uitat mai atent în ochii cerșetorului? Tu ai văzut ce-am văzut și eu? Era

cerca los ojos del mendigo? ¿Viste lo que vi? ¡Era Papa-Moscas! Apuesto a lo que quieres que lo era.

– Cáster, ¿qué debería buscar Papa-Moscas aquí con nosotros, en 2021? Por lo que recuerdo, solo hay 2 asientos en la Máquina del Tiempo, y solo tú estabas a mi derecha.

– ¡Elvin, exactamente por la misma razón por la que nosotros estamos aquí! Agatha Griffin, nuestra madre.

– ¿Entiendo que nos está siguiendo? ¿Que él también la está buscando? Pero, ¿cuál es la conexión entre él y mamá?

– ¡Elvin, eso está por verse!

Entre los barracones del circo y las heladerías, los chicos llegaron rápidamente a la casa del algodón de azúcar. Había niños de todas las edades, corriendo felices y retozando solos en toboganes y columpios.

– Cáster, saca el dinero, estamos al frente, ¡es nuestro turno de ordenar!

– Dime, cariño, ¿cómo podemos ayudarte?” dijo la vendedora.

– ¿Cuánto cuesta una sonrisa en su tienda? añadió Cáster. Y sí, me gustaría comprar 2 algodones de azúcar, ¡por favor! Y los queremos personalizados, escribir en ellos: uno para Don Morrison y otro para Don Wharton, dijo Cáster con autosuficiencia, con su risa cristalina.

Todos alrededor de la fila miraron al chico desconcertados. Solo se escucharon tímidos aplausos detrás de la multitud.

Gură Cască! Pun pariu pe ce vrei tu, că el era.

– Caster, ce să caute Gură Cască aici, cu noi, în 2021? Din ce-mi aduc eu aminte, în Mașina Timpului nu sunt decât 2 locuri, și doar tu ai fost în dreapta mea!

– Elvin, exact pentru același motiv pentru care și noi suntem aici! Agatha Griffin, mama noastră.

– Să înțeleg că ne urmărește? Că și el o caută? Dar ce legătură este între el și mama?

– Elvin, asta rămâne să aflăm!

Printre barăcile de circ și tonetele de înghețată, băieții ajunseră iute și la căsuța cu vată de zahăr. Sunt copii de toate vârstele, ce aleargă fericiți și se zbenguie nesupravegheați pe topogane și balansoare.

– Caster, scoate bănușii, am ajuns în față, e rândul nostru să comandăm!

– Ia spune drăguțele, cu ce vă putem ajuta? zise vânzătoarea.

– Cât costă un zâmbet la Dumneavoastră? adăugă Caster. Și DA, am dori 2 vată de zahăr vă rog! Și le vrem personalizate, să scrieți pe ele: una pentru Domnul Morrison și alta pentru Domnul Wharton! spuse Caster, plin de el, cu râsul lui cristalin.

Toată lumea din jur care stătea la coadă se uita lung la băiat, nedumerită. Din spatele mulțimii se auziră doar niște aplauze timide.

– Bravo, pentru așa un răspuns, astăzi vată de zahăr este din partea casei! spuse vânzătoarea cea drăguță, cu lacrimi în ochi și zâmbetul pe buze.

– Bien hecho, para tal respuesta, hoy el algodón de azúcar es regalo de parte de la casa, dijo la linda vendedora, con lágrimas en los ojos y una sonrisa en el rostro.

El regalo recibido de la generosa señora hizo saltar de alegría a los niños.

– ¡Tienes la voz más hermosa que he escuchado! Por supuesto, después de mi madre. Sabes, la estamos buscando desde hace tanto tiempo. ¿No la has visto por aquí? dijo Cáster.

– ¡Si necesitas ayuda, puedo llamar a los guardias! - dijo la vendedora con benevolencia.

– ¡Dónde das y donde rompes! ¡No, gracias! dijo Elvin, sonriendo, dándose unas palmaditas en la frente. ¡Suficiente, Cáster! añadió de nuevo, llevando la mano a la boca de su hermano para guardar silencio.

– Cáster, más lento, no nos metamos en problemas, estamos aquí, sin ayuda, solos! ¡Tendremos que espabilarlos, como hasta ahora! ¿Entiendes? ¡Solo tú y yo!

– Y eso es todo lo que queda de las cosas de mi madre: su diario y la varita mágica de avellana.

Sin pensarlo mucho, Cáster arrebató el diario de las manos de su hermano y lo abrió por la primera página.

– ¡Elvin, la primera página está rota!

– ¿Pero esto qué es? ¿Ves lo que yo veo? ¡La siguiente página parece abrirnos nuevas preguntas y misterios! No me huele nada bien, pellízcame para ver si no estoy soñando.

– ¡Cáster! ¡Rápido! ¡Corramos, tenemos que escon-

Cadoul primit de la doamna cea darnică i-a făcut pe băieți să sară în sus de bucurie.

– Aveți cea mai frumoasă voce pe care am auzit-o vreodată! Bineînțeles, după mama! Știți, noi o căutăm de atâta timp. Nu cumva ați văzut-o pe aici? spuse Caster.

– Dacă aveți nevoie de ajutor, pot chema paza! zise vânzătoarea, binevoitoare.

– Unde dai și unde crapă! Nu, mulțumim! spuse Elvin zâmbind, bătându-se cu palma pe frunte. Destul, Caster! adăugă iar, luându-și fratele pe sus și punându-i mâna la gură ca să tacă.

– Caster, mai încet, vom intra în probleme, suntem aici, fără ajutor, ai nimănui! Va trebui să ne descurcăm singuri, ca și până acum! Ai înțeles? Doar tu cu mine!

– Și asta e tot ce-a mai rămas din lucrurile mamei: jurnalul ei și bagheta magică de alun!

Fără să mai stea pe gânduri, Caster smulse jurnalul din mâinile fratelui său și-l deschise la prima pagină.

– Elvin, prima pagină este ruptă!

– Dar asta ce mai e? Tu vezi ce văd și eu? Următoarea pagină pare să deschidă noi întrebări și mistere pentru noi! Nu-mi miroase a bine deloc, ciupește-mă să văd dacă nu visez.

– Caster! Repede! Să fugim, trebuie să ne ascundem, suntem în pericol!

Luminile parcului de distracții rămâneau în spatele băieților, care fugeau speriați prin ploaia torențială, pornită din senin. Peste tot, oameni stingheri, sărind

Las luces del parque de atracciones se quedaron detrás de los chicos, que huían asustados por la lluvia torrencial, que comenzó de repente. Por todas partes, gente incómoda, saltando por charcos, sin paraguas, buscando refugio en cafés. El motor de un automóvil se detuvo en un semáforo, con los faros atenuados, justo en los ojos de Cáster:

– ¡Taxi, taxi!

prin bălți, fără umbrele, căutând adăpost prin cafenele. Motorul unei mașini oprite în semafor, cu farurile difuze, chiar în ochii lui Caster:

– Taxi, taxi!